

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **O.**, proti žalovanému **S.**, zastúpenému JUDr. J., o zaplatenie 53 813 Sk s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 4Cb/19/2005, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20Cob/409/2005-86 zo 14. septembra 2006. takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Odvolací súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 53 813 Sk s 0,05% úrokmi z omeškania denne od 20. marca 2003 do zaplatenia a vo výroku o trovách prvostupňového konania. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom sporu je nárok žalobcu na zaplatenie odmeny s príslušenstvom na základe zmluvy o kontrolnej činnosti, ktorú účastníci uzavreli 29. januára 2001. Právny vzťah medzi účastníkmi konania sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, najmä týkajúcimi sa zmluvy o kontrolnej činnosti. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že zmluva vznikla, jej obsah, vrátane dojednania výšky odmeny a vykonanie kontrolných meraní žalobcom. Sporná zostala len otázka, či došlo k splneniu záväzku, t.j. k vydaniu osvedčenia žalovanému o výsledkoch vykonanej kontroly.

Žalobca si svoju povinnosť tvrdenia (§ 101 ods. 1 O.s.p.) vo vzťahu k žalovanému nároku splnil tvrdením o vyhotovení záverečnej správy, jej odoslani

na adresu žalovaného poštou dňa 19.3.2003 a dôkaznú povinnosť (§ 120 ods. 1 O.s.p.) predložením výtlačku č. 5 záverečnej správy č. 10/644/2001-2.1 z 25. februára 2003 (č. I. 50 spisu) a listiny – fotokópie podacej knihy žalobcu za rok 2003, rokovacie č. 61 až 72 (č. I. 40 spisu), kde pod rokovacím č. 64 pri dátume 19.3.2003 bol označený adresát „S.“ s obsahom „správa 4x“. Odvolací súd pri vyhodnotení splnenia povinnosti žalobcu ako vykonávateľa kontroly v zmysle ust. § 591 a nasl. Obchodného zákonníka, teda povinnosti vykonať kontrolu a vydať kontrolné osvedčenie, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom, ako súd prvého stupňa a v tomto smere odkázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Zdôraznil, že v rámci dokazovania v občianskom súdnom konaní sa nezisťuje objektívna materiálna pravda, ale len to, či z predložených dôkazov dostatočne vyplýva a je preukázané tvrdenie toho ktorého účastníka. Zo súhrnu poskytnutých tvrdení a dôkazov v spojení so správaním účastníkov nielen v priebehu občianskeho súdneho konania, ale i v rámci predmetného obchodného záväzkového vzťahu, založeného zmluvou o kontrolnej činnosti, odvolací súd uzavrel, že žalobca preukázal nielen vykonanie kontrolných meraní, ale i vypracovanie kontrolného osvedčenia a jeho odovzdanie do dispozičnej sféry žalovaného. Dôkaz na č. I. 40 spisu v tomto smere odvolací súd považoval za dostatočný nielen sám osebe, keď z jeho obsahu vyplývalo, že dňa 19.3.2003 pod rokovacím č. 62 až 65 žalobca odoslal okrem záverečnej správy – kontrolného osvedčenia na adresu žalovaného tiež po štyri exempláre záverečných správ na adresu ďalších troch subjektov, ale tento listinný dôkaz bol vyhodnocovaný v súhrne s nespornou skutočnosťou vypracovania – existencie tejto správy v rozsahu 68 strán, teda v úplnej podobe tak, ako sa nachádza na č. I. 50 spisu a tiež v spojení s následným správaním sa žalovaného, ktorý sa až do vyvolania predmetnej sporovej veci relevantným spôsobom nedomáhal vydania kontrolného osvedčenia v rovine jeho odovzdania žalobcom. Súhrn týchto troch relevantných momentov, a to 1/ vydanie kontrolného osvedčenia v rovine jeho edície žalobcom, 2/ existencia listiny o odoslaní správy žalovanému na č. I. 40 spisu dňa 19.3.2003 spolu s 3/ omisívnym správaním žalovaného v priebehu rozhodnej doby trvania záväzkového vzťahu účastníkov, potom vyústil do skutkového a právneho záveru, že ku splneniu záväzku žalobcu ako vykonávateľa kontroly došlo v zmysle ust. § 595 ods. 1 Obch. zák., a teda žalobcovi vznikol nárok na odplatu v žalovanej výške i s príslušenstvom. Odvolací súd osobitne uviedol, že k záveru o omisívnom správaní žalovaného dospel na základe výsledkov

dokazovania, v priebehu ktorého neboli zo strany žalovaného produkované žiadne relevantné dôkazy o tom, že sa v dobe trvania záväzkového vzťahu účastníkov domáhal vydania kontrolného osvedčenia. V tejto rovine žalovaným poukazovaná korešpondencia účastníkov zo dňa 27.7.2005 (č. I. 46-49 spisu) bola produkovaná až v prebiehajúcom súdnom konaní.

Vo vzťahu k žalovaným úrokom z omeškania nebol uplatnený žiadny relevantný odvolací dôvod, to sa týkalo i trov prvostupňového konania. Výrok o trovách prvostupňového konania preskúmal len ako závislý výrok na výroku vo veci samej.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom, ako súd prvého stupňa, preto rozsudok vo všetkých napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil podľa § 219 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalovaný. V jeho odôvodnení poukázal na to, že počas celého konania namietal jedinou skutočnosť, a to že žalobca nesplnil riadne svoju povinnosť vydať kontrolné osvedčenie -záverečnú správu, nakoľko ju neobdržal. Dovolanie podal podľa § 241 ods. 2 písm. b/, písm. c/ O.s.p. nakoľko z doterajšieho konania a rozhodnutí mu nie je zrejmé, či si prvostupňový súd pri dokazovaní zamenil dodanie a odoslanie záverečnej správy, čím dospel k nesprávnemu skutkovému záveru. V tomto prípade by sa odvolací súd dopustil vady podľa § 241 písm. b/ O.s.p. tým, že vo veci rozhodol bez dôkazu, resp. tým, že neopakoval dokazovanie v potrebnom rozsahu podľa § 213 Ods. 2 O.s.p. Podľa žalovaného, hoci odvolací súd potvrdil skutkové zistenie prvostupňového súdu o dodaní záverečnej správy, ďalej odôvodňuje len jej odoslanie, čím teda skutkový záver prvostupňového súdu o dodaní zároveň popiera. Je teda zrejmý logický rozpor v skutkových záveroch oboch súdov. Žalovaný nemá vedomosť o tom, na základe akého dokazovania dospel odvolací súd k skutkovému stavu o dodaní záverečnej správy. S účinkami odoslania záverečnej správy žalobcom nemožno spájať jej dodanie žalovanému. V tomto smere pochybili obidva súdy pri vytvorení právneho záveru o splnení povinnosti žalobcu podľa § 591 a nasl. Obchodného zákonníka. Domnieval sa, že písomné potvrdenie o odoslaní záverečnej správy (č.1. 40) nie je dôkazom ani o dodaní, ani o odoslaní záverečnej správy žalovanému, ako aj že jeho

vyhodnotenie čo do pravosti, ako aj obsahovej správnosti je v rozpore s ustanoveniami § 132 a nasl. O.s.p., ako aj so zásadami formálnej logiky dokazovania. Samotné skutkové zistenie súdu prvého stupňa tak vyznieva ako nesprávne. Ak dokazovanie uvedenou listinou odvolací súd neopakoval, dospel k nesprávnemu rozhodnutiu, ktorým záver prvostupňového súdu potvrdil. Taktiež vyslovil nesúhlas s posúdením omisívneho konania žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a zistil, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci o peňažné plnenie s príslušenstvom odvolací súd rozhodol rozsudkom. Pokiaľ rozhodol v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Žalovaný podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa. Toto dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nemá zákonom stanovené skutočnosti prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p. K vadám uvedeným v § 237 O.s.p. prihliada dovolací súd z úradnej povinnosti, nakoľko ide o prípady závažných väd

konania. Okrem iných ide o prípad, ak sa postupom súdu účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Podľa doterajšej judikatúry odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť znemožnenie realizácie tých procesných práv, ktoré účastníkovi občianskeho súdneho konania priznáva zákon za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Žalovaný dovolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa listinu o odoslaní záverečnej správy zle vyhodnotil a vadou konania trpí aj odvolacie konanie, nakoľko odvolací súd vo veci rozhodol bez opakovania dokazovania podľa § 213 O.s.p.

Žalobca podal žalobu o peňažné plnenie, ktorú skutkovo oprel o zmluvu o kontrolnej činnosti, upravenú podľa § 591 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa § 595 ods. 1 Obchodného zákonníka žalobca má nárok na odplatu po splnení povinnosti vykonať kontrolu a vydať kontrolné osvedčenie.

Súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.). Tento stav súd zisťuje v konaní, ktorého ukončením je rozhodnutie o veci samej. Podklad rozhodnutia tvoria výsledky konania, ktoré súd vedie tak, aby boli pravdivo zistené skutočnosti. Za týmto účelom súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania (§ 122 ods. 1 O.s.p.).

Skutočný stav prejednávanej veci súd zisťuje dôkaznými prostriedkami, pričom ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku stanovujú spôsob vykonania dôkazu. Za najdôležitejšie dôkazné prostriedky sa považuje svedecká výpoveď, výsluch účastníkov, listinný dôkaz, ohliadka, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov a právnických osôb. Dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah (§ 129 ods. 1 O.s.p.).

Súd prvého stupňa vo veci vytýčil pojednávanie na 20. septembra 2005, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalovaného. V zápisnici z pojednávania je uvedené, ako samosudca všetky predložené listinné dôkazy porovnal s originálmi a konštatoval ich zhodnosť, pri čom fotokópie listín založil do spisu. Dôkaz o odoslaní záverečnej správy založený na l. č. 40 predložil priamo žalovanému, aby sa s ním oboznámil a tento dôkaz oboznámil aj samosudca.

Odvolačný súd v rámci prejednávania odvolania žalovaného dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom, ako súd prvého stupňa. Ku skutočnosti, či došlo k vydaniu kontrolného osvedčenia, vykonal podľa § 213 O.s.p. dokazovanie aj oboznámením s dôkazom na č. l. 40 a záverečnou správou a následne doplnil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutí má podklad vo vykonaní dôkazu listinami, tieto dôkazy boli vykonané zákonom stanoveným spôsobom, žalovaný mal možnosť sa k dôkazom vyjadriť, čím mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom a právo na spravodlivý proces.

V súvislosti s námietkou, ktorá sa týkala hodnotenia dôkazov, dovolací súd poukazuje na samotné znenie § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, ako aj na rozhodnutie č. R 37/1993 uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR, podľa ktorého nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postup, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom.

Dovolací súd dospel k záveru, že procesným postupom prvostupňového a odvolacieho súdu v konaní nebola žalovanému odňatá možnosť realizácie procesných práv, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok, preto dovolanie žalovaného s poukazom na § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

Žalobcovi, ktorý mal v dovolacom konaní úspech, trovy dovolacieho konania nevznikli, v dôsledku čoho mu neboli priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 21. mája 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu